

Fru Rævs bryllup

FØRSTE HISTORIE

Der var engang en gammel ræv med ni haler. Han fik mistanke om, at hans kone ikke var ham tro og ville derfor sætte hende på prøve. Han lod nu, som om han var død, og lå ganske stille uden at røre sig. Fru Ræv gik op på sit værelse og lukkede sig inde, mens pigen, jomfru Kat, gik nede i køkkenet og lavede mad. Da det rygtedes, at den gamle ræv var død, meldte der sig snart friere. En dag hørte pigen, at der var nogen, der bankede, og da hun gik ud og lukkede op så hun, at der stod en gammel ræv.

"God aften, lille jomfru Kat,
er hun vågen eller sover hun, min skat?"

spurgte den. Og katten svarede:

"God dag, hr. Ræv. Jeg våger,
og dejlig mad jeg koger.
De gør mig vel den ære,
i dag min gæst at være?"

"Nej tak, lille jomfru," svarede ræven, "men hvad bestiller fruen?"

Svarede pigen:

"Min stakkels, unge frue,
hun sidder i sin stue.
Af gråd er hendes kind så rød,
fordi den gamle ræv er død."

"Så gå op og sig til hende, at der er en ung ræv, der vil fri til hende." - "Så gerne, hr. Ræv."

Og op gik katten, trip, trap, trap,
og slog med døren, klip, klap, klap.

"Fru Ræv, er I derinde?"

Hvis atter I vil være brud
en frier kan I finde."

"Men hvordan ser han ud?"

"Har han ni haler, som den gamle ræv?" - "Nej,"
svarede pigen, "han har såmænd kun en eneste." - "Så
vil jeg ikke have ham."

Jomfru Kat gik ned og sagde til frieren, at han skulle

gå sin vej. Kort efter kom der en med to haler, men den blev også afvist, og ligesådan gik det flere andre, til der endelig kom en, der havde ni haler, ligesom den gamle ræv. Da enken hørte det, sagde hun glad til katten:

"Skynd dig kun lidt, luk døren op,
herut med rævens gamle krop."

Men netop da bryllupsfesten skulle til at tage sin begyndelse, kom der liv i den gamle ræv under bænken. Han sprang op, pryglede hele selskabet igennem og jog straks sin kone på porten.

ANDEN HISTORIE

Da den gamle ræv var død, kom ulven for at fri til fru Ræv, bankede på, og katten, der tjente som pige der i huset, kom ud og lukkede op.

Ulven hilste på hende og sagde:

"God aften, fru Kat,
De sidder her så mutters alene.
Hvad laver De der?"

Og katten svarede:

"Jeg steger fisk i det dejligste smør,
måske til gæst jeg byde Jer tør?"

"Nej, mange tak," sagde ulven, "er fru Ræv ikke hjemme?"

Svarede katten:

"Min stakkels, lille frue,
hun sidder i sin stue.
Af gråd er hendes kind så rød,
fordi den gamle ræv er død."

Ulven sagde så:

"Hvis hun vil ha' en anden mand,
til mig hun bare komme kan."

Og katten løb
ad trappen op,
med lange hop
i strakt galop.

"Fru Ræv, der står dernede
en frier,
der så gerne vil
om hånd og hjerte bede."

"Har han røde bukser og en spids snude?" spurgte
ræven. "Nej," svarede katten. "Ja, så kan jeg ikke
bruge ham."

Der kom nu både en hund, en hjort, en bjørn, en løve,
og alle skovens andre dyr og meldte sig som friere,
men katten måtte vise dem alle bort, da ingen af dem
kunne måle sig med den gamle ræv. Til sidst kom en
ung ræv. "Har han røde bukser og en spids snude?"
spurgte fru. "Ja, han har," sagde katten. "Lad ham så
komme herop," sagde fru Ræv og befalede pigen at
gøre alt i stand til brylluppet:

"Fej støvet bort, luk vinduet op,
smid ud den gamle, døde krop. Han var dog tit imod
mig slem.

De fede mus, han bragte hjem,
beholdt han hver og en for sig,
og ej en bid han undte mig."

Derpå blev brylluppet fejret. De drak og dansede, og
hvis de ikke er hørt op, danser de endnu.

* * *